

פרשת משפטים

מקרא מסודר

הפטרת משפטים

מקרא מסודר

פרשת משפטים

פרשת משפטים

ואלה המשפטים

דיני עבדים

הרוצח במזיד ובשוגג

ג' חייבי מיתה

דיני חובל

דיני נזקי ממון

דיני שומרים

המפתה

ג' חייבי מיתה

גר אלמנה ועני

דינים שונים

שמירה מעיוות הדין

עזרה לשונא

לא תטה משפט

זמני שביתה

כריתת ברית התורה

ברכת כיבוש הארץ

קבלת הברית ועליית משה

הפטרת משפטים

דברי ירמיהו על שילוח עבדים

3

פרשת משפטים

11

ואלה המשפטים

דיני עבדים

13	אלה המשפטים
13	כי תקנה עבד עברי
14	כי ימכר איש את בתו לאמה

הרוצח במזיד ובשוגג

15	מכה איש ומת
15	וכי יזיד להרגו בערמה

ג' חייבי מיתה

17	מכה אביו ואמו
17	גונב איש ומכרו
17	מקלל אביו ואמו

דיני חובל

19	כי יריבון אנשים
19	כי יכה איש את עבדו
19	כי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה
20	כי יכה איש את עין עבדו או שינו

דיני נזקי ממון

21	כי יגח שור את איש
21	כי יפתח איש בור
22	כי יגוף שור איש את שור רעהו
22	כי יגנב איש שור ושה וטבח ומכר
23	כי יבער איש שדה וכרם
23	כי תצא אש

דיני שומרים

25	כי יתן איש לרעהו כסף וכלים לשמור
26	כי יתן איש לרעהו בהמה לשמור
26	כי ישאל איש מעם רעהו

המפתה

29	כי יפתה איש בתולה
----	-------------------

ג' חייבי מיתה

31	מכשפה
31	שוכב עם בהמה
31	זובח לאלהים

גר אלמנה ועני

33	גר לא תונה
33	אלמנה ויתום לא תענון
33	אם כסף תלוה את עמי
34	אם חבול תחבול שלמת רעך

דינים שונים

35	אלהים לא תקלל
35	מלאתך ודמעך
35	ואנשי קדש תהיון

שמירה מעיוות הדין

37	לא תשא שמע שוא
37	לא תהיה אחרי רבים

עזרה לשונא

39	כי תפגע שור אויבך תועה
39	כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו

לא תטה משפט

41	לא תטה משפט אבינך
----	-------------------

זמני שביתה

43	שביעית
43	שבת
43	השמרו בכל
44	שלוש רגלים תחוג לי
44	דינים פרטיים ברגלים
47	כריתת ברית התורה

ברכת כיבוש הארץ

49	מלאכי ילך ותשמעו בקולו
49	אל תעבדו לאלהי העמים
50	היחס לעמי הארץ

קבלת הברית ועליית משה

53	ציווי עליית משה להשתחוות
53	סיפור דברי יי לעם וכתובתם
54	מזבח ודם הברית
55	עלית משה והזקנים לראות
55	עלית משה להר לקבל הלוחות
59	הפטרת משפטים

דיני עבדים

13	אלה המשפטים
13	כי תקנה עבד עברי
13	בשביעית יצא לחפשי
13	אם בעל אשה
13	אם אדוניו יתן לו אשה
13	אם יאמר אהבתי את אדוני
14	כי ימכר איש את בתו לאמה
14	לא תצא כצאת העבדים
14	אם רעה בעיני אדוניה
14	אם לבנו ייעדנה
14	אם אחרת יקח לו
14	אם שלש אלה לא יעשה לה

הרוצח במזיד ובשוגג

15	מכה איש ומת
15	ואשר לא צדה
15	וכי יזיד להרגו בערמה

ג' חייבי מיתה

17	מכה אביו ואמו
17	גונב איש ומכרו
17	מקלל אביו ואמו

דיני חובל

19	כי יריבון אנשים
19	ונפל למשכב
19	אם יתהלך על משענתו
19	כי יכה איש את עבדו
19	ומת
19	אם יום או יומים יעמד
19	כי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה
19	ולא יהיה אסון
20	ואם אסון יהיה
20	כללי חבלה
20	כי יכה איש את עין עבדו או שינו
20	שחת עין

דיני נזקי ממון

21	כי יגח שור את איש
21	שור תם והמית
21	שור נגח והמית
21	נגח בן או בת
21	נגח עבד
21	כי יפתח איש בור
22	ונפל שור או חמור
22	כי יגוף שור איש את שור רעהו
22	שור תם ומת
22	שור נגח
22	כי יגנב איש שור ושה וטבח ומכר
22	אם במחתרת הוכה ומת
23	אם זרחה השמש עליו
23	ישלם
23	אם אין לו
23	אם תמצא בידו הגנבה חיים
23	כי יבער איש שדה וכרם
23	ובער בשדה אחר
23	כי תצא אש
23	ונאכל גדיש

דיני שומרים

25	כי יתן איש לרעהו כסף וכלים לשמור
25	ונגנבו
25	אם ימצא הגנב
25	אם לא ימצא הגנב
25	על כל דבר פשע
26	כי יתן איש לרעהו בהמה לשמור
26	ומת או נשבר אין רואה
26	אם נגנב
26	אם נטרף
26	כי ישאל איש מעם רעהו
26	ונשבר או מת
27	בעליו אין עמו

27	בעליו עמו
27	אם שכיר הוא
המפתה	
29	כי יפתה איש בתולה
29	ימהרנה לו לאשה
29	אם ימאן אביה לתתה לו
ג' חייבי מיתה	
31	מכשפה
31	שוכב עם בהמה
31	זובח לאלהים
גר אלמנה ועני	
33	גר לא תונה
33	אונאה, לחץ ועינוי
33	אלמנה ויתום לא תענון
33	אם כסף תלוה את עמי
34	אם חבול תחבול שלמת רעך
34	תשיבנו עד בא השמש
דינים שונים	
35	אלהים לא תקלל
35	נשיא לא תאור
35	מלאתך ודמעך
35	מלאתך ודמעך
35	בכור בניך
35	שורך וצאנך
35	ואנשי קדש תהיון
35	לא תאכלו טריפה
שמירה מעיוות הדין	
37	לא תשא שמע שוא
37	לא תהיה אחרי רבים
37	לא אחרי רבים לרע
37	לא תהדר דל בריבו
עזרה לשונא	
39	כי תפגע שור אויבך תועה

39 כי תראה חמור שונאך רובץ תחת משאו

לא תטה משפט

41	לא תטה משפט אבינך
41	מדבר שקר תרחק
41	לא תהרג נקי
41	לא תקח שוחד
41	וגר לא תלחץ

זמני שביתה

43	שביעית
43	תבואה
43	כרם וזית
43	שבת
43	השמרו בכל
43	לא תזכירו שם אלהים אחרים
44	שלוש רגלים תחוג לי
44	חג המצות
44	חג הקציר
44	חג האסיף
44	שלוש פעמים יראה
44	דינים פרטיים ברגלים
44	לא תזבח על חמץ
44	לא ילין חלב חגי
44	ביכורים
45	לא תבשל גדי בחלב אמו

ברכת כיבוש הארץ

49	מלאכי ילך ותשמעו בקולו
49	מלאך יביאך
49	שמע בקולו
49	אם תשמעו בקולו - ואיבתי את איביך
49	אל תעבדו לאלהי העמים
50	לא תשתחוה לאלהיהם
50	לא תעשה כמעשיהם
50	תעבדו את יי ויברכך
50	היחם לעמי הארץ
50	המותי את העם שתבוא בעם

50	הצדעה תגרש
51	לא אגרשנו בשנה אחת
51	ושתי את גבולך
51	לא תכרת להם ולא להיהם ברית
קבלת הברית ועליית משה	
53	ציויי עליית משה להשתחוות
	יי למשה:
53	עלו והשתחויתם
53	משה לבדו יגש
53	סיפור דברי יי לעם וכתובתם
53	משה מספר לעם את דברי יי
53	ויענו העם: הכל נעשה
54	ויכתב משה את דברי יי
54	מזבח ודם הברית
54	ויבן מזבח וי"ב מצבה
54	ויעלו עולות וזבחים
54	חלוקת הדם
54	ויקרא את ספר הברית
54	העם: כל אשר דבר יי נעשה ונשמע
54	זריקת הדם
55	עלית משה והזקנים לראות
55	ויעלו
55	ויראו את אלהי ישראל
55	עלית משה להר לקבל הלוחות
55	ציויי העליה
56	עליית משה
56	משה לזקנים: שבו עד אשר נשוב
56	ויעל משה להר
56	הענן על ההר
56	מראה כבוד יי
56	ויבא משה בענן

דברי ירמיהו על שילוח עבדים

ואלה המשפטים

- • שמות

דיני עבדים

פרשה סז
(פתוחה)
סדר יז
פרק כא
פרשת
משפטים

וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם:

כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי

שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד

וּבְשִׁבְעַת יָצֵא לְחֻפְשִׁי חֲנָם:

אִם-בְּגִפּוֹ יָבֵא

בְּגִפּוֹ יֵצֵא

אִם-בְּעַל אִשָּׁה הָוָא

וְיֵצֵאֶהָ אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ:

אִם-אֲדָרְנוּ וְתָן-לוֹ אִשָּׁה

וְיִלְדֶּה-לוֹ בָּנִים אוֹ בָּנוֹת

הָאִשָּׁה וְיִלְדֶּיהָ תִּהְיֶה לְאֲדָנֶיהָ

וְהָוָא יֵצֵא בְּגִפּוֹ:

וְאִם-אָמֵר יֹאמֶר הָעֶבֶד

אֶהְבֶּתִּי אֶת-אֲדָרְנִי

אֶת-אִשְׁתּוֹ וְאֶת-בָּנָיו

לֹא אֵצֵא חֻפְשִׁי:

וְהִגִּישׁוּ אֲדָרְנוֹ אֶל-הָאֱלֹהִים

וְהִגִּישׁוּ אֶל-הַדָּלֶת אוֹ אֶל-הַמִּזְוֶה

וְרָצַע אֲדָרְנוֹ אֶת-אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ

אלה המשפטים

כי תקנה עבד
עברי

בשביעית יצא לחפשי

אם בעל אשה

ויצאה אשתו עמו
אם אדונו יתן לו
אשה

האשה וילדיה
לאדוניה

אם יאמר אהבתי את
אדוני

ורצע את אזנו

וַעֲבֹדוּ לְעֵלִים:

וְכִי־יִמְכֹּר אִישׁ אֶת־בְּתוּ לְאִמָּה

פרשה סח
(סתומה)

לֹא תֵצֵא כְּצֹאת הָעֲבָדִים:

אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ

כתוב
לא

אֲשֶׁר־לוֹ יַעֲדָה וְהִפְרָה

לְעַם נִכְרִי לֹא־יִמְשַׁל לַמִּכְרָה

בְּגֵדוֹ־כֹּה:

וְאִם־לְבָנוּ יִיעֲדָנָה

כְּמִשְׁפֹּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ:

אִם־אַחֲרֵית יִקַּח־לוֹ

שְׂאֵרָה

כְּסוּתָהּ

וְעֲנָתָהּ

לֹא יִגְרַע:

וְאִם־שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָּהּ

וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף:

ועבדו לעולם

כי ימכר איש את
בתו לאמה

לא תצא כצאת
העבדים

אם רעה בעיני אדוניה

לעם נכרי לא ימכרה

אם לבנו ייעדנה

כמשפט הבנות יעשה
אם אחרת יקח לו

לא יגרע שאר כסות
ועונה

אם שלש אלה לא
יעשה לה

ויצאה חנם

הרוצח במזיד ובשוגג

מכה איש ומת

מכה איש ומת

פרשה סט
(סתומה)

מות יומת:

יומת

ואשר לא צדה

ואשר לא צדה

והאלהים אנה לידו

ושמתי מקום אשר
ינוס

ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה:

וכי יזיד להרגו
בערמה

וכי יזיד איש על-רעהו להרגו בערמה

פרשה ע
(סתומה)

מעם מזבחי תקחנו למות:

מעם מזבחי תקחנו

ג' חייבי מיתה

מכה אביו ואמו

יומת

וּמִכָּה אָבִיו וְאִמּוֹ
מוֹת יוֹמָת:

פרשה עא
(סתומה)

גונב איש ומכרו

יומת

וְגֹנֵב אִישׁ וּמָכְרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ
מוֹת יוֹמָת:

פרשה עב
(סתומה)

מקלל אביו ואמו

יומת

וּמְקַלֵּל אָבִיו וְאִמּוֹ
מוֹת יוֹמָת:

פרשה עג
(סתומה)

דיני חובל

כי ידיבון אנשים
ונפל למשכב

וְכִי־יִדְּבֹנּוּ אַנְשִׁים

פרשה עד
(סתומה)

וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְּאֶגְרָף

וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב:

אם יתהלך על
משענתו

ונקה

יתן שבת

ורפוי

אִם־יִקְוֶה וְהִתְהַלֵּךְ בְּחוּץ עַל־מִשְׁעָנָתוֹ

וְנָקָה הַמַּכָּה

רַק שְׁבֹתוֹ יִתֵּן

וְרַפָּא וְרַפָּא:

כי יכה איש את
עבדו

ומת

ינקם

אם יום או יומים יעמד

לא יוקם

וְכִי־יִכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ

פרשה עה
(סתומה)

אוֹ אֶת־אֻמָּתוֹ בְּשֹׁכֶט

וּמֵת תַּחַת יָדוֹ

נָקָם יִנָּקֶם:

אֶךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמִים יַעֲמֵד

לֹא יִקָּם כִּי כֶסֶף הוּא:

כי ינצו אנשים
ונגפו אשה הרה

ולא יהיה אסון

וְכִי־יִנְצוּ אַנְשִׁים

פרשה עו
(סתומה)

וְנִגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיֹצְאוּ יְלָדֶיהָ

וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן

עֲנוּשׁ יַעֲנֶה

כַּאֲשֶׁר יִשִּׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה

וְנָתַן בַּפְּלִיִּים:

וְאִם-אֶסֶן יִהְיֶה

וְנָתַתָּה

נַפֶּשׁ תַּחַת נַפֶּשׁ:

עֵין תַּחַת עֵין

שֵׁן תַּחַת שֵׁן

יָד תַּחַת יָד

רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל:

כּוֹיָה תַּחַת כּוֹיָה

פֶּצַע תַּחַת פֶּצַע

חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה:

וְכִי-יִכָּה אִישׁ אֶת-עֵין עַבְדּוֹ

אוֹ-אֶת-עֵין אִמְתּוֹ וְשַׁחְתָּהּ

לַחֲפָשִׁי וְשִׁלַּחְנוּ תַּחַת עֵינוֹ:

וְאִם-שֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ-שֵׁן אִמְתּוֹ יַפִּיל

לַחֲפָשִׁי וְשִׁלַּחְנוּ תַּחַת שָׁנָיו:

ענוש יענה

ואם אסון יהיה

נפש תחת נפש

כללי חבלה

עין

שן

יד

רגל

כויה

פצע

חבורה

כי יכה איש את
עין עבדו או שינו
שחת עין

לחפשי ישלחנו
הפיל שן

לחפשי ישלחנו

פרשה עז
(סתומה)

דיני נזקי ממון

כי יגח שור את
איש
שור תם והמית

השור יסקל ובעליו
נקי

שור נגח והמית

השור יסקל ובעליו
יומת

אם כופר - ונתן כאשר
יושת

נגח בן או בת

כמשפט הזה
נגח עבד

30 שקלים
והשור יסקל

כי יפתח איש בור

וכי-יגח שור את-איש או את-אשה ומת

סקול יסקל השור

ולא יאכל את-בשרו

ובעל השור נקי:

ואם שור נגח הוא מתמל שלשם

והועד בבעליו ולא ישמרנו

והמית איש או אשה

השור יסקל

וגם-בעליו יומת:

אם-כפר וישת עליו

ונתן פריון נפשו ככל אשר-יושת עליו:

או-בן יגח או-בת יגח

כמשפט הזה יעשה לו:

אם-עבד יגח השור או אמה

כסף | שלשים שקלים יתן לאדניו

והשור יסקל:

וכי-יפתח איש בור

או כי-יכרה איש בר

פרשה עח
(פתוחה)

פרשה עט
(סתומה)

וְלֹא יִכְסְנוּ

וְנִפְל־שָׁמָּה שׁוֹר אֹךְ חֲמֹר:

בְּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם

כֶּסֶף וְיָשִׁיב לְבַעְלֹו

וְהָמֵת יִהְיֶה-לוֹ:

וְכִי-יִגְף שׁוֹר-אִישׁ אֶת-שׁוֹר רֵעֵהוּ וּמֵת

וּמָכְרוּ אֶת-הַשׁוֹר הַחֵי וַחֲצֹו אֶת-כֶּסֶף

וְגַם אֶת-הָמֵת יַחֲצִיזוּ:

אֹךְ נֹדַע כִּי שׁוֹר נָגַח הוּא מִתְמוֹל שְׁלֹשׁ

וְלֹא יִשְׁמְרֵנוּ בְּעַלֹו

שְׁלֹשׁ יִשְׁלַם

שׁוֹר תַּחַת הַשׁוֹר

וְהָמֵת יִהְיֶה-לוֹ:

כִּי יִגְנֹב-אִישׁ שׁוֹר אֹךְ-שֶׁה

וּטְבָחוֹ אֹךְ מָכְרוּ

חֲמִשָּׁה בָקָר וְשְׁלֹשׁ תַּחַת הַשׁוֹר

וְאַרְבַּע-צֹאן תַּחַת הַשֶּׁה:

אִם-פְּמִחֲתָרֵת יִמָּצֵא הַגֶּנֶב

פרשה פ
(סתומה)

פרשה פא
(סתומה)

פרק כב

ונפל שור או חמור

בעל הבור ישלם כסף

כי יגוף שור איש
את שור רעהו
שור תם ומת

יחצו כספו

שור נגח

ישלם שור תחת
השור

כי יגנב איש שור
ושה וטבח ומכר

ה' בקר לשור

ד' צאן לשה

אם במחתרת הוכה
ומת

וְהָכָה וּמָת

אין לו דמים:

אם-זרחה השמש עליו

דמים לו

שלם ושלם

אם-אין לו

ונמכר בגנבתו:

אם-המצא תמצא בידו הגנבה

משור

עד-חמור

עד-שה

חיים

שנים ושלם:

כי ובער-איש שדה או-כרם

ושלח את-בעירה ובער בשדה אחר

מיטב שדהו ומיטב כרמו ושלם:

פרשה פב
(סתומה)

כי-תצא איש ומצאה קצים

ונאכל גדיש או הקמה או השדה

שלם ושלם המבער את-הבערה:

פרשה פג
(סתומה)

אין לו דמים
אם זרחה השמש עליו

דמים לו
ישלם

אם אין לו

ונמכר
אם תמצא בידו
הגנבה חיים

ישלם שנים

כי יבער איש שדה
וכרם

ובער בשדה אחר
מיטב שדהו ושלם

כי תצא איש

ונאכל גדיש
ישלם המבער

שמות • פרשת משפטים • פרק כב

דיני שומרים

כי יתן איש
לרעהו כסף וכלים
לשמור
ונגנבו

כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים לשמור

פרשה פד
(סתומה)

וגנב מבית האיש

אם ימצא הגנב

אם-ימצא הגנב

ישלם שנים:

ישלם שנים

אם לא ימצא הגנב

אם-לא ימצא הגנב

ונקרב בעל-הבית אל-האלהים

אם-לא שלח ידו במלאכת רעהו:

ונקרב לאלהים שלא
שלח ידו

על כל דבר פשע

על-כל-דבר-פשע

על-שור

על-חמור

על-שה

על-שלמה

על-כל-אבדה אשר יאמר

כי-הוא זה

עד האלהים ובא דבר-שניהם

אשר ירשיעו אלהים

ישלם שנים לרעהו:

עד אלהים יבוא
דבריהם
אשר ירשיעו אלהים
ישלם

כי יתן איש
לרעהו בהמה
לשמור
ומת או נשבר אין
רואה

פרשה פה
(סתומה)

כִּי־יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ

חֲמֹר

או־שׁוֹר

או־שֶׁה

וְכָל־בְּהֵמָה

לְשֹׁמֵר

וּמֵת

או־נִשְׁבֵּר

או־נִשְׁבָּה

אֵין רֹאֶה:

שִׁבְעַת יְהוָה תְּהִיָּה בֵּין שְׁנֵיהֶם

אִם־לֹא שָׁלַח יָדוֹ בְּמִלְאֲכַת רֵעֵהוּ

וְלָקַח בְּעָלָיו וְלֹא יִשְׁלַם:

וְאִם־גָּנַב וְגָנַב מֵעַמּוֹ

יִשְׁלַם לְבָעָלָיו:

אִם־טָרַף יִטְרֹף

יִבְאֶהוּ עַד

הַטְּרָפָה לֹא יִשְׁלַם:

שבועת יי תהיה

ולא ישלם

אם נגנב

ישלם

אם נטרף

יביאהו עד ולא ישלם

כי ישאל איש
מעם רעהו
ונשבר או מת

פרשה פו
(סתומה)

וְכִי־יִשְׁאַל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ

וְנִשְׁבֵּר או־מֵת

בעליו אין עמו

ישלם
בעליו עמו

לא ישלם
אם שכיר הוא

בא בשכרו

בְּעִלְיוֹ אֵין-עִמּוֹ
שֶׁלֶם וְשֶׁלֶם:

אִם-בְּעִלְיוֹ עִמּוֹ
לֹא וְשֶׁלֶם

אִם-שְׂכִיר הוּא
בֶּא בְשָׂכְרוֹ:

המפתה

כי יפתה איש
בתולה
ימהרנה לו לאשה

וְכִי־יִפְתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא־אִרְשָׁה וְשָׁכַב עִמָּה
מַהֲרֵה יִמְהַרְנָה לוֹ לְאִשָּׁה:

פרשה פז
(סתומה)

אם ימאן אביה לתתה
לו

אִם־מֵאֵן יִמָּאֵן אָבִיהָ לְתַתָּהּ לוֹ
כֶּסֶף יִשְׁקַל כְּמַהֲרֵה הַבְּתוּלָה:

ישקול כסף כמודה

ג' חייבי מיתה

מכשפה

לא תחיה

מִכְשֵׁפָה

פרשה פח
(סתומה)

לֹא תַחֲיֶה:

שוכב עם בהמה

יומת

כָּל־שֹׁכֵב עִם־בְּהֵמָה

מֹת יוֹמָת:

זובח לאלהים

יחרם

בלתי ליי

זֹבֵחַ לֵאלֹהִים

פרשה פט
(סתומה)

יִחָרֵם

בְּלֹתִי לַיהוָה לְבָדוֹ:

גר אלמנה ועני

גר לא תונה
אונאה, לחץ ועינוי

כי גרים הייתם

אלמנה ויתום לא
תענון

אם יצעק אשמע

והרגתי אתכם

אם כסף תלוה את
עמי

לא נושה ונשך

וְגֵר לֹא־תוֹנֶה

וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ

כִּי־גֵרִים הִיִּיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

כָּל־אֱלֻמְנָה וְיָתוֹם לֹא תַעֲנוּן:

אִם־עֲנֶה תַעֲנֶה אֹתוֹ

כִּי אִם־צָעַק יִצְעַק אֵלַי

שָׁמַע אֲשָׁמַע צָעֲקָתוֹ:

וְחָרָה אַפִּי

וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בְּחָרֶב

וְהָיוּ נְשִׁיכֶם אֱלֻמָּנוֹת

וּבְנֵיכֶם יִתְמָיִם:

אִם־כֶּסֶף | תִּלוֹה אֶת־עַמִּי

אֶת־הָעֹנִי עִמָּךְ

לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֶשֶׁה

לֹא־תִשְׁיָמוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ:

פרשה צ
(פתוחה)
סדר יח

אִם־חָבֵל תִּחְבֹּל שְׁלֵמֶת רֵעֶךָ

עַד־בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תָּשִׁיבֶנּוּ לוֹ:

כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבִדָּהּ

הוּא שְׁמִלְתּוֹ לַעֲרֹ

בַּמָּה יִשְׁכָּב

וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי

וְשִׁמַּעְתִּי כִּי־חֲנוּן אֲנִי:

אם חבול תחבול
שלמת רעך

תשיבנו עד בא
השמש

כי הוא כסותו

כי יצעק ושמעתי

דינים שונים

אלהים לא תקלל

נשיא לא תאור

אלהים לא תקלל

פרשה צא
(סתומה)

ונשיא בעמד לא תאר:

מלאתך ודמעך
מלאתך ודמעך

בכור בניך

שורך וצאנך

תתנו ביום השמיני

מלאתך ודמעך לא תאחר

בכור בניך תתן-לי:

כן-תעשה לשרך לצאנך
שבעת ימים יהיה עם-אמו
ביום השמיני תתנו-לי:

ואנשי קדש תהיון

לא תאכלו טריפה

ואנשי-קדש תהיון לי

ובשר בשדה טריפה לא תאכלו
לכלב תשלכון אתו:

שמירה מעיוות הדין

לא תשא שמע שוא
שוא

לא תהיה עד חמס

לא תשא שמע שוא
אל־תִּשֶׁת יֶדְךָ עַם־רָשָׁע
לְהִיֵּת עַד חֲמָס:

פרק כג
פרשה צב
(סתומה)

לא תהיה אחרי
רבים
לא אחרי רבים לדע

לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרַעַת
וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רֵב
לְנֹטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהָטֹת:

לא תענה על ריב
לנטות אחר רבים

לא תהדר דל בריבו

וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבּוֹ:

עזרה לשונא

כי תפגע שור
אויבך תועה

תשיבנו

כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיְבֶךָ אֹו חֲמֹרוֹ תֵּעָה
הַשִּׁיב תְּשִׁיבֵנוּ לָוִי:

פרשה צג
(סתומה)

כי תראה חמור
שונאך רובץ
תחת משאו

תעזוב עמו

כִּי־תִרְאֶה חֲמֹר שׁוֹנֵאךְ
רֹבֵץ תַּחַת מִשְׁאוֹ
וַחֲדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ
עֲזֹב תֵּעֲזֹב עִמּוֹ:

פרשה צד
(סתומה)

לא תטה משפט

לא תטה משפט
אבינך

מדבר שקר תרחק

לא תהרג נקי

לא תקח שוחד

וגר לא תלחץ

לא תטה משפט אבינך בריבך:

פרשה צה
(סתומה)

מדבר־שקר תרחק

ונקי וצדיק אל־תהרג

כי לא־אצדיק רשע:

ושחד לא תקח

כי השחד יעור פקחים

ויסלף דברי צדיקים:

וגר לא תלחץ

ואתם ידעתם את־נפש הגר

כי־גרים הייתם בארץ מצרים:

זמני שביתה

שביעית תבואה

וּשְׁשׁ שָׁנִים

תִּזְרַע אֶת־אֲרֶצְךָ

וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ:

וְהַשְּׁבִיעִת

תִּשְׁמְטֶנָּה וּנְטָשָׁתָּה

וְאָכְלוּ אֲבוֹנֶי עִמְךָ

וְיִתְּרֶם תֹּאכַל חֵית הַשָּׂדֶה

כִּן־תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזִיתְךָ:

תשמיט בשביעית

ואכלו אביונים

והחיות

כרם וזית

שבת

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ

וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת

לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וְחִמְרְךָ

וַיִּנְפֹּשׂ בֶּן־אִמְתֶּךָ וְהַגֵּר:

תשבת בשביעי

למען תנוח הבהמה

ובן אמתך והגר

השמרו בכל

וּבְכָל אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ

וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכֹּרוּ

לֹא וְשָׁמַע עַל־פִּיד:

לא תזכירו שם אלהים
אחרים

שֶׁלֶשׁ רִגְלִים תַּחֲגֹג לִי בַשָּׁנָה:

אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר
שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת
כַּאֲשֶׁר צִוִּיתֶךָ
לְמוֹעַד חֹדֶשׁ הָאָבִיב
כִּי-בֹ וַצֵּאתָ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא-יֵרָאוּ פָנַי רִיקָם:

וְחַג הַקִּצּוֹר

בְּכוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה

וְחַג הָאָסֶף

בְּצֵאת הַשָּׁנָה

בְּאֶסְפָּךָ אֶת-מַעֲשֵׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה:

שֶׁלֶשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

יִרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ

אֶל-פָּנַי הָאֵלֶּן | יְהוָה:

לֹא-תִזְבַּח עַל-חֶמֶץ דִּם-זִבְחִי

וְלֹא-יִלֵּין חֶלֶב-חֲגִי עַד-בֹּקֶר:

רִאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ

שֶׁלֶשׁ רִגְלִים תַּחֲגֹג
לִי

כלל שלש רגלים
חג המצות

ז' ימי אכילת מצות

הזמן

ולא יראו פני ריקם
חג הקציר

הזמן

חג האסוף

הזמן

שלש פעמים יראה

דינים פרטיים
ברגלים
לא תזבח על חמץ

לא ילין חלב חגי

ביכורים

תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא-תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֹב אִמּוֹ:

לֹא תִבְשֹׁל גְּדִי בַחֲלֹב
אִמּוֹ

כריתת ברית

התורה

ברכת כיבוש הארץ

מלאכי ילך
מתאמץ בקולו

לשמרך בדרך
להביאך למקום
שמע בקולו

הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח מַלְאָךְ לִפְנֶיךָ
לְשַׁמְרֶךָ בְּדֶרֶךְ
וְלִהְיוֹת לְאֱלֹהֵי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הִכְנֵתִי:

פרשה צו
(פתוחה)
סדר יט

הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵי
וְשִׁמְעַת בְּקוֹלוֹ
אֶל-תִּמְרוֹ בּוֹ

כִּי לֹא יִשָּׂא לְפָשַׁעְכֶם
כִּי שְׂמִי בְּקֶרְבְּךָ:

כי לא ישא לפשע
אם תשמעו בקולו -
ואיבתי את איביך

כִּי אִם-שְׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹלוֹ
וְעָשִׂיתָ כֹּל אֲשֶׁר אֶדְבָּר
וְאִיבֵיתִי אֶת-אִיבֶיךָ
וְצָרְתִי אֶת-צָרֶיךָ:

אל תעבדו לאלהי
הַעַמִּים
יִבְיֹאךָ לְאֶרֶץ הָעַמִּים
וְהַכְּהֹרֵתִים

כִּי-יֵלֶךְ מַלְאָכִי לִפְנֶיךָ
וְהִבְיֹאךָ
אֶל-הָאֱמֹרִי
וְהַחֲתִי
וְהַפְּרִזִי
וְהַכְּנַעֲנִי
וְהַחֲוִי

וְהִיבֹסִי

וְהִכְחִדְתִּירָא:

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם

וְלֹא תַעֲבֹדֵם

וְלֹא תַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיהֶם

כִּי הָרַסְתָּהֶם

וְשֹׁבֵר תִּשְׁבֹּר מִצַּבְתֵּיהֶם:

וְעַבְדָּתֶם אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם

וּבִרְךְ אֶת־לַחְמְךָ וְאֶת־מִימֶיךָ

וְהִסְרֵתִי מִחֲלָה מִקֶּרְבְּךָ:

לֹא תִהְיֶה מִשְׁכָּלָה וְעִקְרָה בְּאַרְצְךָ

אֶת־מִסְפַּר יְמֶיךָ אֲמַלֵּא:

פרשה צד
(סתומה)

אֶת־אִימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ

וְהַמְתִּירָא כָּל־הָעַם אֲשֶׁר תִּבְּאֵ בְהֶם

וְנָתַתִּירָא אֶת־כָּל־אִיבֶיךָ אֶלֶיךָ עֶרְף:

וְשַׁלַּחְתִּירָא אֶת־הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ

וְגִרְשָׁה

אֶת־הַחוּי

אֶת־הַכְּנַעֲנִי

וְאֶת־הַחִתִּי

מִלְּפָנֶיךָ:

לא תשתחוה
לאלהים

לא תעשה כמעשיהם

אלא תהרסם

ותשבר מצבותיהם

תעבדו את יי ויברכך

ברכת הלחם והמים

הסרת מחלה

הסרת משכלה ועקרה

מילוי הימים

היחס לעמי
המותי אחאזעק
שתבוא בעם

הצרעה תגרש

חוי

כנעני

יבوسی

לא אגרשנו בשנה
אחת

פן תהיה שממה

ושתי את גבולך

ים סוף לים פלשתים
מדבר לנהר

לא תכרת להם
ולאלהיהם ברית

לא ישבו בארצך
שיחטיאו אותך

לֹא אֶגְרֹשְׁנוּ מִפְּנֵיךָ בִּשְׁנָה אַחַת

פֶּן־תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה

וּרְבֵּה עֲלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה:

מֵעַט מֵעַט אֶגְרֹשְׁנוּ מִפְּנֵיךָ

עַד אֲשֶׁר תִּפְרֹחַ וְנַחֲלַת אֶת־הָאָרֶץ:

וּשְׁתִּי אֶת־גְּבֻלְךָ

מִיַּם־סוּף וְעַד־יָם פְּלִשְׁתִּים

וּמִמִּדְבָּר עַד־נָהָר

כִּי אֶתְּןָ בְּיָדְכֶם אֶת יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ

וְגִרְשְׁתֶּמוּ מִפְּנֵיךָ:

לֹא־תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית:

לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ

פֶּן־יִחְטִיאוּ אֹתְךָ לֵי

כִּי תַעֲבֹר אֶת־אֱלֹהֵיהֶם

כִּי־יִהְיֶה לָּךְ לְמוֹקֵשׁ:

קבלת הברית ועליית משה

ציווי עליית משה
להשתחוות
יי למשה:
עלו והשתחוויתם

פרשה צח
(פתוחה)
פרק כד

וְאֶל־מֹשֶׁה אָמַר

עֲלֵה אֶל־יְהוָה

אֲתָה

וְאַחֲרָי

נָדָב

וְאַבְיָהוּא

וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק:

וְנָגַשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל־יְהוָה

וְהָם לֹא יִגָּשׁוּ

וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ:

וַיָּבֹא מֹשֶׁה

וַיְסַפֵּר לָעָם

אֵת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה

וְאֵת כָּל־הַמִּשְׁפָּטִים

וַיַּעַן כָּל־הָעָם קוֹל אֶחָד

וַיֹּאמְרוּ

כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה:

משה לבדו יגש

ולא הזקנים

ולא העם

סיפור דברי יי
לעם וכתיבתם
משה מספר לעם את
דברי יי

ויענו העם: הכל נעשה

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת כָּל־דִּבְרֵי יְהוָה

וַיִּשְׁכֶּם בַּבֶּקֶר

וַיְבִן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר

וַיִּשְׁתִּים עֲשִׂירָה מִצֵּבָה

לְשָׁנִים עֶשֶׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּשְׁלַח אֶת־נְעָרָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיַּעֲלוּ עֹלֹת

וַיִּזְבְּחוּ זִבְחִים שְׁלָמִים לַיהוָה פָּרִים:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם

וַיִּשֶׁם בְּאֵגָנֹת

וְחֲצִי הַדָּם

זָרַק עַל־הַמִּזְבֵּחַ:

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית

וַיִּקְרָא בְּאָזְנוֹ הָעָם

וַיֹּאמְרוּ

כָּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הַדָּם

וַיִּזְרֹק עַל־הָעָם

וַיֹּאמֶר

הִנֵּה דָם־הַבְּרִית

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת
דִּבְרֵי יי

מִזְבֵּחַ וְדָם הַבְּרִית
וַיְבִן מִזְבֵּחַ וַיִּזְבֵּחַ

וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ

חֲצִי הַדָּם בְּאֵגָנֹת

חֲצִי הַדָּם עַל הַמִּזְבֵּחַ

וַיִּקְרָא אֶת סֵפֶר
הַבְּרִית

הָעָם: כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יי
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע

זָרַק דָּם

מֹשֶׁה:
הִנֵּה דָם הַבְּרִית

אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִמָּכֶם
עַל כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

עלית משה
והזקנים לראות
ויעלו

וַיַּעַל

מֹשֶׁה

וְאַהֲרֹן

נָדָב

וְאַבְיָהוּא

וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֵּרְאוּ

אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

וַתַּחַת רַגְלָיו

כַּמַּעֲשֵׂה לְבִנְתֵּי הַסִּפּוּר

וּבַעֲצַם הַשָּׁמַיִם לְטָהָר:

וְאֶל־אֶצְלוֹ בָּנוּ יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ

וַיַּחֲזוּ אֶת־הָאֱלֹהִים

וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:

עלית משה להר
לקבל הלוחות
ציווי העליה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

עֲלֵה אֵלַי הַהֲרָה

פרשה צט
(סתומה)

וְהָיָה־שֵׁם
וְאֶתְנָה לְךָ
אֶת־לֶחֶת הָאָבֶן
וְהִתְוֹרָה
וְהַמִּצֹּה
אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרָתָם:
וַיִּקֶּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ מִשְׁרֹתָיו
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָר הָאֱלֹהִים:
וְאֶל־הַזִּקְנִים אָמַר
שְׁבוּ־לָנוּ כֹּזֵה
עַד אֲשֶׁר־נָשׁוּב אֵלֵיכֶם
וְהִנֵּה אֶהְרֶן וְחֹזֵל עִמָּכֶם
מִי־בַעַל דְּבָרִים יִגֹּשׁ אֵלֵיהֶם:
וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל־הָהָר
וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת־הָהָר:
וַיֵּשְׁכֶן כְּבוֹד־יְהוָה עַל־הָר סִינַי
וַיִּכַּסְהוּ הָעָנָן שְׁשֶׁת יָמִים
וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעָנָן:
וּמֵרָאָה כְּבוֹד יְהוָה
כָּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרָאשׁ הָהָר
לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעָנָן
וַיַּעַל אֶל־הָהָר
וַיְהִי מֹשֶׁה כְּהָר

עליית משה

משה לוקנים: שבו עד
אשר נשוב

אהרן וחזר עמכם

ויעל משה להר

הענן על ההר

ז' ימים ובשביעי קרא
למשה

מראה כבוד יי

ויבא משה בענן

ויהי בהר מ' יום ומ'
לילה

כריתת ברית התורה • קבלת הברית ועליית משה

אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה:

הפטרת משפטים

דברי ירמיהו על שילוח עבדים

כֹּה אָמַר יְהוָה

אֲסִלֵּא בְרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה

חֻקֹּת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא־שִׁמַּתִּי:

גַּם־זֶרַע וְעֶקֶב וְדֹד עַבְדִּי אֶמְאַס

מִקַּחַת מִזְרְעוֹ מִשְׁלִים

אֶל־זֶרַע אֲבֵרָהֶם יִשְׁחַק וְעֶקֶב

כִּי־אֲשִׁיב אֶת־שְׁבוּתָם וְרַחֲמָתִים:

פרק לד

הַדָּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֵל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה

וַנְּבוֹכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְכָל־חֵילוֹ

וְכָל־מַמְלָכֹת אֶרֶץ מִשְׁלַת יָדוֹ

וְכָל־הָעַמִּים נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל־כָּל־עָרֶיהָ

לֵאמֹר:

כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הִלֵּךְ וָאֲמַרְתָּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה

וָאֲמַרְתָּ אֵלָיו

כֹּה אָמַר יְהוָה

הִנְנִי נֹתֵן אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד מֶלֶךְ־בָּבֶל

וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ:

וְאַתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ

כִּי תִשָּׁשׁ תִּתְּנֶשׁ
וּבִידוֹ תִּנְתֵּן
וְעֵינֶיךָ אֶת־עֵינֵי מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּרְאֶנָּה
וַיֹּהִי אֶת־פֶּיךָ וְדָבָר
וּבְבֶל תִּבּוֹא:
אֲדָ שָׁמַע דָּבָר־יְהוָה צִדְקָתוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה
כֹּה־אָמַר יְהוָה עָלֶיךָ
לֹא תָמוּת בַּחֲרָב:
בְּשָׁלוֹם תָּמוּת
וּכְמִשְׁרָטוֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמְּלָכִים הָרָאשִׁנִּים
אֲשֶׁר־הָיוּ לְפָנֶיךָ
בֶּן יִשְׂרָאֵל־לֶךְ
וְהָיוּ אֲדוֹן וּסְפוֹר־לֶךְ
כִּי־דָבָר אֲנִי־דֹבְרִי
נֹאס־יְהוָה:

וַיִּדְבֹּר יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא אֶל־צִדְקָנָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בִּירוּשָׁלַם:
וְחִיל מֶלֶךְ־בָּבֶל נִלְחָמִים עַל־יְרוּשָׁלַם
וְעַל כָּל־עָרֵי יְהוּדָה הַנּוֹתְרוֹת אֶל־לְכִישׁ וְאֶל־עֲזֻקָּה
כִּי הִנֵּה נִשְׁאָרוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה עָרֵי מִבְצָר:

פרשה סתומה

הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
אֲחֵרֵי כֵּת הַמֶּלֶךְ צִדְקָנָהוּ בְּרִית
אֶת־כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם

פרשה פתוחה
התחלת
הפטרת
משפטים

לְקַרְא לַהֵם דְּרוֹר:
לִשְׁלַח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ הָעִבְרִי וְהָעִבְרִיָּה חֲפָשִׁים
לְבַלְתִּי עֲבַד-בָּם בִּיהוּדִי אֲחִיהוּ אִישׁ:
וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַשָּׂרִים וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בָּאוּ בְּבֵרִית
לִשְׁלַח אִישׁ אֶת-עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת-שִׁפְחָתוֹ חֲפָשִׁים
לְבַלְתִּי עֲבַד-בָּם עוֹד
וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁלַחוּ:
וַיָּשׁוּבוּ אַחֲרֵי-כֵן
וַיָּשׁוּבוּ אֶת-הָעִבְרִים וְאֶת-הַשִּׁפְחֹת אֲשֶׁר שָׁלְחוּ חֲפָשִׁים
וַיִּכְבְּשׁוּם לַעֲבָדִים וּלְשִׁפְחֹת:

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:
כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנֹכִי בְרִיתִי בְרִית אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הִצַּאֲיוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים
לֵאמֹר:
מִקֵּץ שִׁבְעַת שָׁנִים
תִּשְׁלַחוּ אִישׁ אֶת-אֲחִיו הָעִבְרִי אֲשֶׁר-יִמְכֹר לָךְ
וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוֹ חֲפָשִׁי מֵעַמְּךָ
וְלֹא-שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי
וְלֹא הָטוּ אֶת-אָזְנָם:
וַתָּשׁוּבוּ אַתֶּם הַיּוֹם
וַתַּעֲשׂוּ אֶת-הַיִּשָּׁר בְּעֵינַי
לְקַרְא דְּרוֹר אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּתְכַרְתּוּ בְרִית לִפְנֵי בְּבֵית אֲשֶׁר-

נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו:
וּתְשֻׁבוּ וְתַחֲלִלוּ אֶת־שְׁמִי
וּתְשֻׁבוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ אֶת־שִׁפְחָתוֹ
אֲשֶׁר־שָׁלַחְתֶּם חִפְּשִׁים לִנְפֹשׁ
וּתִכְבְּשׁוּ אֹתָם לְהִיּוֹת לָכֶם לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת:
לִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֲתֶם לֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי
לִקְרֹא דְרוֹר אִישׁ לְאָחִיו
וְאִישׁ לְרֵעֵהוּ
הִנְנִי קֹרֵא לָכֶם דְּרוֹר נָא־יְהוָה
אֶל־הַחֹרֵב
אֶל־הַדֹּבֵר
וְאֶל־הָרָעֵב
וְנָתַתִּי אֲתֶכֶם לְזַעֲזָה לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ:
וְנָתַתִּי אֶת־הָאֲנָשִׁים הָעֹבְרִים אֶת־כְּרִתִּי
אֲשֶׁר לֹא־הִקִּימוּ אֶת־דְּבַרִּי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי לִפְנֵי
הָעָגֹל אֲשֶׁר כָּרַתִּי לִשְׁנָיִם וַיַּעֲבְרוּ בֵּין בְּתָרָיו:
שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי יְרוּשָׁלַם
הַסֹּרְסִים וְהַכֹּהֲנִים וְכָל עַם הָאָרֶץ
הָעֹבְרִים בֵּין בְּתָרֵי הָעָגֹל:
וְנָתַתִּי אוֹתָם
בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מִבְקָשֵׁי נַפְשָׁם
וְהָיְתָה גְבֻלָתָם לִמְאָכָל
לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:
וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה

פרשה סתומה

הפטרת משפטים • דברי ירמיהו על שילוח עבדים

וְאֶת־שָׂרִיו
אֶתְּן בְּיַד אֹיְבֵיהֶם
וּבְיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם
וּבְיַד חֵיל מֶלֶךְ בְּכָל הָעָלִים מֵעַלֵיכֶם:
הִנְנִי מֵצִיָּה נָאִם־יְהוָה
וְהַשְׁבֹּתִים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת
וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וְלָכְרוּהָ וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ
וְאֶת־עַרְוֵי יְהוּדָה אֶתְּן שְׂמֵמָה מֵאֵין יֵשֵׁב:

וכאן מדלגים
לאחור